172 ATEİZM-DEİZM NEDEN ARTIYOR

Özellikle ateistleri anlamak zor. Uzun süredir iddialarını inceliyorum, gördüğüm duyduğum her iddialarını cevapladığım halde bakıyorum ki yine de inanmaya yanaşmıyorlar. O zaman bende şöyle bir fikir uyanıyor ki ateistleri ateizme götüren ana etken cevapladığım sorular değil. Yine de ateizmin isnat ettiği bu tür sorular ortada dolaşınca bunlarla yeni nesillerin akıllarını karıştırabiliyorlar, o yüzden gördüğüm her sorunun mantıki veya bilimsel yanıtlarını vermeye çalışıyorum.

Peki hiçbir şekilde inanmak istemeyen katı ateistlerin inanmak istememeleri altındaki ana etken ne olabilir diye çoğu zaman sorguluyorum. Bulduğum birkaç tane cevap var. Yani durum sadece tek etkenli bir denklem değil. Tabi bu cevaplar modern zaman yurdumun ateistleri için geçerli, eski zaman ateistlerinin veya farklı coğrafyadaki ateistlerin farklı gerekçeleri olabilir.

Öncelikle

İlgili Makaleler

-

  79# LUT PEYGAMBER VE HOMOSEKSÜEL KAVİM 11 Kasım 2018

1. ateist yapan ilk düşünce; dinlerin eski insanlar tarafından bir ihtiyaç olarak uydurulduğunu ve bilgimizdeki boşlukları Tanrı fikri ile doldurduğumuzu savunan **“Boşlukların Tanrısı”** düşüncesidir, bu felsefi fikrin İslami alternatifleri özellikle gençlere rasyonel olarak anlatılamadığından dolayı dini ve felsefi gerçekleri her yönüyle kavrama yetisinden mahrum bıraktırılmış gençlere bu batıl fikir mantıklı görünmektedir. Bu konuda “*Boşlukların Tanrısı’mı yoksa herşeyin arkasındaki Yaratıcı’mı*” yazımızı okuyabilirsiniz. Buna birde zaman içinde **çok sayıda paganist (putperest) din veya inanış** oluştuğunu ve bunların zamanla kaybolmalarını örnek

gösterdiler mi zaten ruhsuzlaştırılmış gençlik din ile son zayıf bağlarını da kolayca koparabilmektedir. Bunu da "*Politeist dinlerle İslam'ı kıyaslamak*" yazımızda açıklamıştık. Kısaca İslam zaten paganist dinleri ortadan kaldırıp, üç büyük kitabı gönderen ve bir olan Yaratıcı 'ya insanları yönlendirmeye gelmiştir ve insanların ilk çağlardan beri sürekli putperestliğe kaydığı ve elçiler tarafından uyarıldıkları Kuran'da zaten yazar. O yüzden çok sayıda putperest dinin tarih sahnesine çıkıp zamanla yok olmuş olması İslam'ın doğruluğunu yok etmez, tasdik eder.

2. ateistlerin İslam'dan uzak durmalarının altında yatan ikinci neden ise kendi toplumumuzdaki Müslümanların bin yıl boyunca geliştirdiği **hurafeleri din diye yansıtmaları** ve bunları körü körüne savunmalarıdır. Örneğin nefsinin şöhret arzusunu ve itibarlı olma arzusunu yenemeyen sahte evliyaların arkasına körü körüne düşen insanlar, Cennet'e gitmek için torpil yaptırmak isteyen kişilerin her önüne gelen sakallının cübbelinin sözlerine kanması, bu tür ihlastan uzak kişilerin kutsallaştırılıp yalnız Allah'tan beklenecek yardımların bu insanların doğaüstü güçleri var zannedilerek bu acizlere verilmesi, İslam adı altında siyasi güç toplayan insanların her yalanlarının üzeri örtülmek istenmesi ve adaletsizliklerinin görmezden gelinmesi, İslam adına mantıksız menkıbe ve hikâyelere inanılması vs. gibi konular da ateistlerin dinden uzaklaşma sürecini hızlandırmıştır. Yani ateistler, İslam'ı anlayamamadaki günahlarını yine bu tür Müslümanlar ile paylaşmaktadırlar, bu yüzden ateistler Cehennem'e gidince çok ta yalnızlık çekeceklerini sanmıyorum.
3. ateist yapan sebeplerden biri de günah sevap demeden canının her istediğini yapabilme özgürlüğüne sahip olma dürtüsüdür. Tabi bunların başında da cinsellik ve içki özgürlüğü geliyor. Fakat şunu bilmeliler ki bu iki zevkte sınırı aşmak zaten tıbben insan sağlığına ve psikolojisine zarar veriyor. İslam sizi bir şeyle sınırlamışsa size zorluk olsun diye değildir, sizin yararınıza olduğu içindir. İslam'daki her sınırın her emrin insanın beden ve zihin sağlığına, toplumsal dayanışma ve bütünleşmeye olan katkısı bugün için yeterince anlaşıldı. Demek ki ateist arkadaşlar İslam'dan mahrum kalsalar bile daha güzel, sağlıklı ve huzurlu bir yaşam için İslam'ın koyduğu sınırlar dâhilinde yaşamlarını sürdürmeleri gerekir.
4. Modern çağın medya aracılığıyla bize dayattığı **Amerikancı medeniyet anlayışı, İslam'ı temsil ettiği düşünülen klasik Arap kültüründen çok farklı**. Zaman içinde kasıtlı olarak toplumun bilinçaltına Arap kıyafetlerinin, örfünün, âdetinin zararsız bile olsa çirkin olduğu empoze edilmiş ve bu çirkinlik algısı da yine bilinçaltı mühendisliği sayesinde İslam'a fatura edilmiş. Aslında Arap kılık ve kıyafetinin, ve kültürünün İslam olarak algılanması biz Müslümanların eski bir alışkanlığı ve İslam'ın Arap örfüyle sınırlı olmadığını kabullenmek te halkın çoğunluğu için zor. Çünkü bin yıllık toplumsal hafızaya kazınmış **yanlış anlaşılmalar veya uydurulmuş hurafeler birer tümördür**, öyle 'hadi bakalım' deyince kesip atılması zor. Yani ateistler Arap kültürünü İslam olarak algılıyor diye sadece onları suçlamıyorum, çünkü Müslümanların çoğu da öyle algılıyor. Öyle olunca bize empoze edilen medeniyete uymayan Arap toplumlarının tüm kültürleri gerilik, çağdışılık olarak algılanıp faturası Allah'ın son kitabı ve dini olan İslam'a kesiliyor. Yani yurdum ateistlerinin ateist olmasının altındaki bir etkenin de Arap adetlerine olan önyargıları, Arap toplumunun içindeki bitmek bilmeyen ayrışmalar ve

kargaşalar, Ortadoğu da bir türlü dinmeyen kan ve gözyaşı ortamı olduğu aşikâr. Aslında Arap toplumlarının içindeki bu ayrılık onları zayıf düşürüp dış müdahalelere açık hale getiriyor ve bu durum peygamber zamanında da böyleydi. Tarihin hiçbir zamanında devlet olamamış kabile devletlerini bir araya toplayıp devletleşmek ve orta çağda bilim-sanatta Avrupa'ya üstat olacak bir toplum çıkarmak ta Hz. Muhammed'in başarılması imkânsız icraatlarından sadece biriydi. Son İslam peygamberinin ilk muhatapları belki de bu yüzden onlardı. Çünkü Ortadoğu düzelirse Dünya düzelirdi.

İslam'a karşı sürdürülen psikolojik savaş unsurlarından olan ırkçılık tehlikesiyle baş edebilmek için Müslümanlara düşen görevler ise;

1. İslam'ın sadece Arap toplumlarının dini olmadığını ve tüm insanlığın dini olduğunu,
2. Arapların altın çağındaki kurdukları medeniyetlerinde yaptıkları iyiliklerini veya sonraki düşüş çağlarında ortaya çıkan kötülüklerinin her ikisinin de İslam'a mal edilemeyeceğini, sevaplarının günahlarının kendilerini ilgilendirdiğini,
3. İnsanlık açısından özde Arap, Alman, Kürt diye bir şey olmadığını hepimizin Mezopotamya topluluklarından Dünya'ya yayılan aynı dedelerin çocukları olduğumuzu,
4. Toplumlar arasındaki kültürel farklılıkların nefret sebebi değil insanlığın bir güzelliği ve çeşitliliği olduğunu,
5. Her toplumu kendi kültürüyle tanımaya ve anlamaya çalışmamız gerektiğini,
6. İslam medeniyeti üst çatısı altında her milletin kendi örfünü, geleneklerini ve normal yaşantısını koruyarak Araplara benzemeye gerek olmaksızın İslam'ın ana emirlerini uygulayabileceğini gelecek nesillere iyi aktarmalıyız. Bunu başaramazsak korkarım ki bu Arap düşmanlığı, ırkçılık belası ve farklılıklara tahammülsüzlük hastalığı insanlığın raydan çıkmasını ve Allah'ın son yazılı kelamının yeryüzünden silinmesini sağlayacak. Bu da hem yeni nesillerin hem de Dünya'nın sonu olacak. Üstelik Allah kimsenin Araplaşmasını istememişken ve üstelik veda hutbesinde Arapların Arap olmayana ve Arap olmayanın da Araplara insanlık açısından bir farklılığının veya üstünlüğünün olmadığı bildirilmişken.
7. Diğer bir sebep ise cariyelik, kölelik, çok eşlilik ve savaş ayetlerinin yeterince anlaşılamamasıdır. Bu konuları da daha önce tek tek açıkladık. Kısaca Kuran cariyelik ve köleliği emretmez tam tersine bunun iyi bir şey olmadığını ve bırakılması gerektiğini, fakat bunu bırakmanın insana sarp bir yokuş olduğunu belirtir (Beled12-13). Sarp yokuşları çıkmak ta zaman istediği için aslında ince bir ifade ile insanlığın bu sarp yokuşu ancak zamanı gelince geçebileceğini belirtmektedir. Çok eşlilik meselesi ise; Kuran öncelikle insana tek eşliliği tavsiye ediyor, fakat savaşlar neticesinde erkeklerin sayısının azalması, kadınların koca bulamayıp yuva kuramaması gibi daha başka çok sayıda hikmetlerden dolayı çok eşliliği de yasaklamıyor, eşler arasında adaletli olmak kaydıyla diye de şerh düşüyor. Savaş ayetleri ise düşman saldırılarının durdurulması ve can güvenliğinin sağlanması içindir. Bugün için de saldırganlarla savaşmak ve halkını korumak meşru bir uygulamadır. Kuran kan dökmenin kötülüğünden (İsra 33) ve haksız yere bir adam öldürmenin bütün insanları öldürmek gibi olacağından (Maide 32) bahseder. Böyle bir adaleti sağlayan kitabın önceliği elbetteki savaş değil

barıştır. **“Eğer onlar barışa yanaşırlarsa sen de yanaş”** ayeti de (Enfal 61) Kuran’ın barışçıl ana ekseninin adeta ana sloganıdır.

Kısaca Peygamberlik zincirinin son halkası olan Muhammed peygambere uymamak için hiçbir mantıklı neden yok. Umarım ateist arkadaşlar bir kez olsun İslam’a düşman gözüyle değil de dost gözüyle bakarlar da o bakışlarının hürmetine Allah belki kalplerinin kilidini çözer ve İslam’ın getireceği sonsuz manevi huzuru ve ruh doygunluğunu onlar da hissederler. İslam’ı bu dikenli yollardan geçtikten sonra bulanlar ruhunun kemâlatına ve insanlıklarının hakikatlerine ruhen daha çok ulaşabilmektedirler.